

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецидіета; живѣ отъ имперіята, 4 бѣли мецидіета. Спомоществованіята трѣбува да сѣ години и предплатени. Писмата които са относятъ до редакціята надписуватъ-са до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц—градъ Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникътъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Отъ много врѣме нанасамъ бѣлгарскіятъ народъ иска отъ царското правителство своити исторически правдини щото нѣговата черкова да има едно собственно съществуваніе и да са управлява отъ своето духовенство. Това исканіе турено върху основити на правдата, не докундисува въ вѣщо религіозната догма. Не са касай освѣтъ за единъ простъ въпросъ относително за управленіето съвършенно независимъ отъ христіанското ученіе.

Слободното вѣрваніе е единственната правдина на единъ народъ който са управлява отечески. Това е една самовилка правдина която Бѣлгарити, честити да живѣятъ подъ скипгъртъ на Н. Ц. В. Султантъ, могатъ да искатъ съсъ увѣреніе отъ царското правителство. Управленіето на бѣлгарската черква отъ чуждо духовенство е едно бѣдствіе което трѣбува вѣки да са прѣкъсани. Да са земи въ уваженіе исканіето на единъ вѣренъ и прѣдаденъ народъ, ще кажи да са стори една прѣвѣсходнаа добрина и една добра политика.

Има почти четири години іѣкои си хора са избраха отъ само себѣ си за представители на народтъ ни за да искатъ отъ царското правителство особното управленіе на бѣлгарската черква съобразно съсъ народното желаніе, шъ безъ да иматъ никакви пълномощни писма. Трѣбува да го исповѣдаме, тѣ не направиха освѣтъ да си наложатъ една лъжлива мисія. Защото бѣлгарскіятъ народъ не ги е никогі избиралъ за свои представители нити пакъ ги е снабдявалъ съсъ пълномощни писма.

Слѣдователно тѣзи представители не сѣ никогі дѣйствували официално, не сѣ биле никогі официално припознати. Ино злѣщастіе тѣ сѣ сѣкогі дѣйствували за собствениятъ си интересъ отъ колкото за народніятъ. Тѣ неможиха и не ще могатъ нищо да сполучатъ нити отъ царското правителство, нити отъ грѣцката патріаршія, защото сѣ неспособни, и защото сичкити имъ постѣпки които са направили до-сега показуватъ чи тѣ са управляватъ отъ чужди канцеларіи.

Бѣлгарскіятъ народъ не е никогі склонявалъ да служи за оръдіе на чуждата политика. Покоренъ на Н. Ц. В. Султантъ, съсъ убѣжденіе и съсъ преданность, той не ще да бѣди спомощникъ на противници или по-добрѣ на неприятелити на отоманската имперія. Нѣ. . . Нѣка не мислятъ това мнимити представители. Той са е родилъ, той живѣи задоволително подъ скип-

грити на Султанити, той иска да умрѣ както са е родилъ, както живѣи, вѣренъ и законенъ подданикъ. Неприятель на революціята, той нѣма нищо да учѣкува отъ нѣя; неприятель на чуждити припорици, той е научилъ отъ исторіята какво ставатъ народити покорени на една сила която бѣлнува сѣкогі за Цариградъ.

Никогі бѣлгарскіятъ народъ нѣма да стапи своеволно руски; той почита и обича правителството подъ което живѣе и благоденствува и което само можі да го направи честитъ.

Мнимити представители на бѣлгарскіятъ народъ предадени на московскити намѣренія и ръководени отъ московското вліаніе, не сполучиха за срамотата съвършенно нищо; и това трѣбуваши тѣи да стапи. Защото тѣ имаха неспособността та направиха отъ единъ народенъ и патриотически въпросъ, единъ въпросъ за партіи и за чуждата политика. Царското правителство отказа да прѣими законното исканіе на народтъ, защото тѣ са представиха нѣму съсъ едно чуждо удобреніе и съсъ една задни московска мисль.

Ако мнимити представители разумяваха истинскіятъ интересъ на народтъ ни, ако тѣ имаха понятіе отъ положеніето, мисіята която си наложиха би пронавѣла едно слѣдствіе. Нѣ некъдърни да разгледуватъ работити отъ само себѣ-си, тѣ сѣ задѣлжени да са съвѣтуватъ въ чужди канцеларіи, на които личното вліаніе не излязува освѣтъ отъ богатството имъ; тѣ не направиха друго освѣтъ да поврѣдѣтъ народната да вѣла на която тѣ своеволно са отрѣдиха защитници, тѣ сами въспряха добрити намѣренія на царското правителство, съсъ една дума, тѣ направиха сичко лошо.

Когито хара са си давѣтъ една мисія толкови важна, не трѣбува човѣкъ да бѣди само богатъ; той трѣбува да бѣди независимъ по духтъ си, по дарбити си, по умътъ си, по въспитаніето си, по познаніята си, съсъ една дума, той трѣбува да бѣди на височината на положеніето.

Четирима мнимити представители имапи, и тѣ за какво сѣ. Земи единіятъ та одари другіятъ. Тѣ не стоятъ тука освѣтъ да правѣтъ спекулации, и да са карѣтъ по между си за едно безвильно честолюбіе. Съсъ други думи мисіята нѣя не е безинтересна: защото ако не са направили нѣкакво добро на бѣлгарскіятъ народъ, нѣ отъ друга страна тѣ сѣ плащатъ добрѣ отъ нѣкой епархіи.

Едно таквои състояніе на работити не

можі веки да са тѣрли. Трѣбува да му са тури единъ край. Защото то е една опасность за законното исканіе на народтъ и за неговити свѣти и неопровергательни правдини.

Освѣтъ това трѣбува да имама помежду си исключително бѣлгарски попови родени въ срѣдѣ народтъ, образовани помежду неговити съотечественници, които да познаватъ отъ нѣговити нужди, покорени и вѣрни, и пай сетѣи безъ никаква задни мисль къмъ царското правителство.

Никогі да не прѣимѣи чужди попови прѣдадени на една чужда политика и цѣли съсъ лудити надѣжди на грѣцити за подновяваніето на грѣцката византійска имперія. Нѣ да имапи добри и добродѣтелни бѣлгарски попови, които да обичатъ съотечественниците си, законни подданици на Н. Ц. В. Султантъ които да са молатъ за неговото здравіе и да испѣлняватъ високото наставленіе на Христа: да айте на Кесара това което е на Кесара.

Нѣ неможимъ да упорствувапи тѣждѣ върху нужността на тѣзи мнимити представители за които хортувапи. Защото кѣту не сѣ упълномощени отъ народтъ, тѣ немогатъ да дѣйствуватъ официално. Освѣтъ това, тѣхното избраніе отъ единъ два градове показува тѣхната неспособность и некъдърность. Ако ги оставимъ да си играятъ ощи съсъ народнити работи, слѣдствіята ще станатъ по опасни,

И пакстина какво са направили тѣзи честолюбци отъ четири години нанасамъ? Нищо добро, нищо ползно за народтъ ни. Тѣ подклинаха, компромитираха билъ правдинити на единъ народъ кѣту са оставиха да са управляватъ отъ една чужда сила. Тѣхната неспособность, тѣхната некъдърность, тѣхната безумность не биха нищо сторили ако не бѣха ставали спомощагачи на неприятелити на отоманската имперія.

Тѣ сѣ забравили чи патриотизмътъ на бѣлгарскіятъ народъ и нѣговіятъ интересъ, разумѣва-са, трѣбува да бѣдѣтъ предпазители на Отоманцити срѣщу сѣко едно чуждо или московско нападуваніе.

Когито правителството на Н. Ц. В. Султантъ са убѣди чи бѣлгарскіятъ народъ не са зговаря съсъ чужденци, чи той не притѣрпява никакво чуждо вліаніе, чи той е и ще бѣди за сѣкогі вѣренъ, тогива, нѣ мислимъ чи въпросътъ ще са представи друга тѣрлія; тогива нѣговото исканіе ще са прѣими съсъ драго сърце отъ царятъ ни на когото самото честолюбіе е да направи честити своити подданици.

Следователно нашето мнѣние е щото породното ни исканіе да се поднесе пакъ на царското правителство, нѣ чрезъ хора на-товарени съсъ една наистина официална мис-сия, независими нѣ по партии си, нѣ по досто-инството си, по умѣтъ си, по службата си и по сърцето си. Чрезъ хора най-сетѣ кои-то разбиратъ истинскія интересъ на оте-чеството си и искрено прѣдадени на цар-ската династія.

Въ поелѣдніятъ си брой, Свѣтътн-кътъ изѣсти паданіето на двѣ български търговски къщи. Тѣзи двѣ къщи иматъ и особити си фирми: едната е подъ име, Ге-шоглу и Райновъ у Виена, а другата, Стан-чо Арнаудовъ и синъ у Цариградъ.

Ние не бихми са занимавали хичъ за па-даніето на тѣзи двѣ български търговски къщи, нѣ къту виждами една голѣма злонѣ-равностъ въ това извѣстие на Свѣтътн-кътъ, вий са считами длъжни да извадимъ на бѣль святъ неговата злонѣравственностъ.

Тѣзи злонѣравственностъ е очевидна за сѣкиго. Защото къту извѣстява паданіето на рѣченити къщи, той покрива неправедно истинската фирма на виенската къща. Сѣки анай чи фирмата на виенската къща е Ге-шоглу и Райновъ. Нѣ „Свѣтътникътъ“ не извѣстява тѣй паданіето на тѣзи къщи, нѣ извабикосъль отъ главата си една друга фирма съвсѣмъ чужда и съвсѣмъ непозната: Райновъ и компанія, и това е което ни насѣкрбява дълбоко.

Ако Свѣтътникътъ е искаль да за-щити и да покріе честъта на едно чорбад-жійско име, той можеше твърдѣ слободно да прибѣгнѣ до други срдѣства и до други сой лажѣ, нѣ не да замайсторосува фирми непознати на публиката, или по-добрѣ по-знати подъ едно друго име. Това е нѣ само едно безчестіе и една злонѣравственностъ отъ страна на неговити редактори, нѣ още е една неопровергательна противностъ на зако-нити на пресата.

Освѣнъ това къту извѣстява тіа пѣща той притурилъ и думата съсъ жалостъ само и само да покріе злонѣравността си; нѣ отъ друга страна тѣзи дума не служи освѣнъ за мостра на онѣ които непозна-ватъ характерътъ на редакторити на Свѣ-тътникътъ и на онѣ отъ чорбаджити на които той е искреніятъ органъ.

Нѣка кажемъ по добрѣ. Паданіето на търговската къща на Г-на С. Арнаудова и синъ нѣ само зарадува редакторити на Свѣ-тътникътъ, чорбаджити и тѣхнит мек-ерета, нѣ тѣ глѣдаха още съсъ четири очи да я сринѣтъ и да я унищожѣтъ. Защото тя не само цвѣтени и напредуваши камъ предначертаната си цѣль, нѣ още тя под-крѣпяше и поддържаше вещественно и на-равствено сичкити общеполѣзни предпріятія съобразни съсъ духътъ на нашата епоха, нѣ противни на изрѣчаніятъ духъ на нѣкон тука-шни чорбаджѣ.

Нѣка го забелѣжатъ добрѣ, търговска-та къща на Г-на С. Арнаудова и синъ не е имала никоги намѣреніе да стигнѣ до това състояние, споредъ какъто го желѣаха нейни-ти непріатели; нѣ по злобѣстіе отъ паданіе-

то на къщата на Гешоглу и Райновъ у Виена, тя са намѣри приудена да испіе тѣзи горчива чаша както са научавани.

Онова което е ощи по любопитно е че нестигнало на Свѣтътникътъ да изрази това което е искаль да кажи за рѣч нити двѣ търговски къщи съсъ думата паданіе нѣ още прибѣгналъ и до една друга ду-ма о мюхлюзѣваніе за която и сто хи-лѣди гроша да му бѣха дали за да я номѣ-сти въ стѣпловети си, той не би никакъ склонилъ.

Ние мразимъ Гръцити наистина, нѣ грѣ-цити са хора и половина. Тѣ нѣ само пока-заха симпатія и искреностъ къмъ падналѣ-тъ нѣ още употребиха и срдѣствата си та докараха сега работата само да едно при-телско спогожденіе съсъ кредиторити.

Колкото за българскити търговци, нѣ-кой си отъ младити искаха да му помогнатъ; нѣ колкото за старити, тѣ са дрѣлѣнаха въ канторити си и стоятъ хладнокрѣвни глѣ-дачи, за да не кажимъ чи станѣа жарк: ин-триганти за силтаніето на работити.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

МАНАСТИРЪ, 15 СЕПТЕВРІЯ — Една го-лѣма съблазнь стана тѣзи динѣ въ Струмица. Фанаріотскіятъ владика отъ този градъ къту ходилъ по селата да събира дичюмѣти си, вижда въ селото Дебелскъ една млада лѣснава женаца, която завлича съсъ себе си наедно. Тѣзи постѣпка на фанаріотскіятъ владика нас-кажѣи сичкити жители, нѣ владиката хичъ не го е грижа отъ това насѣкрбленіе.

Ние незнаимъ съсъ какъвъ масторлѣжъ е сполучилъ да излѣжи женѣщата и да я направи да напусни мъжѣтъ си за да си прави работи-ти съсъ владиката; нѣ споредъ какъто казу-ватъ, владиката е билъ излѣгалъ чи цяль унѣ да я направи кокона, а не да тегли тегли-лата на мъжѣтъ си.

Женити лесно са лѣжатъ. Къту чула тѣ-зи приказка отъ владиката, безъ да разбере лукащинити на владиката, тя напуснува домъ-тъ си и отива заедно съсъ него на Струмица. Тя са намира сега въ този градъ. Ти тѣрси съкого срдѣство за да са искачи отъ мржени-ти раждъ на фанаріотинѣтъ. Нѣ владиката не я остава.

Когито излѣзува да са расхожда, владик-ата зема та и скрива дрехити и я заключѣ въ една одаѣ отъ дѣто да не можѣ да са ис-качи. Жѣната разбира чи е подпаднала подъ е-дна голѣма погрѣшка, и желѣи да отидѣ при законіитъ си мъжъ на когото тя повѣри жи-вотѣтъ си, нѣ ще ли да сполучи при тіа мѣр-ки на владиката? незнаимъ.

Това дѣто знаимъ е чи владиката има е-дно голѣмо влѣніе помежду жителити на Струмица. Жителити са просѣти. Той вързува, той развързува. Тѣ неможѣтъ нищо да му ка-жатъ. Ако му са въспротиви нѣкай, той ста-ва завѣсѣзъ наклеветенъ предъ правителството. Този занѣятъ прави още владичити да следъ-ватъ безнравственити си злоупотребленія.

Мѣжатъ на дигнатата жена отишелъ при владиката да си иска женѣта. Той упорствувѣ; нѣ забележете чи и владиката упорствувѣ. Не-знаимъ ощи какъвъ край ще земѣ тѣзи рабо-та. Щѣли да додѣ въ съзнание владиката да разбере дължѣстити на службата си?

Нужно е обаче щото царското правител-ство да обрѣни вниманіето си върху едни такъ-вѣзи постѣпки на фанаріотскити владичѣ кои-то обезпокояватъ тишината на жителити и

да земѣ мѣрки щото да не ставѣтъ веки такъ-вѣзи съблазни които погрѣждатъ нѣ само дос-тоинството на черквата; нѣ още правѣтъ да са умлажѣва и негодованіето срдѣцу сичкити фанаріотски владичѣ биле добри, биле лошава

БУРГАСЪ, 16 СЕПТЕВРІЯ — Едно го-лѣмо приключеніе стана миналата недѣля въ околностити на Карнабатъ. Това приключеніе пронзедѣ едно лошаво впечатленіе помежду нашити жители. Азъ искамъ да кажѣ за обѣ-раніето на нѣкон-си пѣтници Българи повече, то тютюнджѣи които си отиваха отъ Цар-иградъ за отечеството си.

Ние знайте че туна рѣдно са намира чо-вѣкъ които да дрѣзне самичѣтъ да излѣзи на пѣтъ. Защото по това врѣме често са нами-ратъ хайдуци изъ пѣтницата които вардѣтъ нарочно пѣтницити. По миналата недѣля едно голѣмо число пѣтници пристигнаха отъ Цар-иградъ въ градѣтъ ни; нѣ тѣ са страхуваха да излѣжатъ раздѣлени; и за това тѣ са съ-браха сички наедно, фанаха сички наедно та-лиги, за да не би да пострадажѣтъ отъ нѣкон хайдуци.

Сичкити имъ талиги бѣха дванайсѣтъ. Къ-ту са съгласиха, тѣ излѣзуха на купѣ. Нѣ изъ полето тѣ са биле раздѣлили една по е-дна отъ едно растоѣіе на половинѣ сахѣтъ. Какъто си върѣли тѣй, тамѣмъ когито набли-жавѣтъ Пирне-Корусу, ето чи излизѣтъ отъ гастацити двама хайдуци които улавѣтъ едната талига и я обиратъ; подиръ малко врѣ-ме заминува пѣкъ друга която бѣше съсъ сам-джѣи и други сѣжѣнѣщѣи аманѣти, убиратъ и нея тѣй сѣщо какъто и пѣрватъ. Третѣ та-лига заминува колѣто бѣла пѣжна съсъ нѣзан-лѣжане; тѣ улавѣтъ и нея вързуватъ едного отъ тяхъ и накаруватъ другити да растворѣтъ сандѣжити. Тѣ земѣ сичко какъвто намѣрили въ талигата, и ги пуснали.

Тѣй къту са обраха пѣтницити, тѣ са отпраѣятъ на Карнабатъ, и пристигувѣтъ са-хѣта по четири презъ ноцѣта дѣто и прино-щуваха. На утрѣнѣта тѣ утишли да са упѣ-чатъ на мюдюрѣтъ отъ този градъ. Следъ къту му расправили работата, каждѣ ги обрали, мюдюринѣтъ имъ отговорилъ че Пирне-Ко-русу не подлежала подъ нѣговото управле-ніе, и чи тѣ требувало да са отпраѣятъ на мюдюринѣтъ отъ Айгосъ. Къту зеа единъ такъвѣзи отговоръ отъ карнабашкіятъ мюдю-ринъ, тѣ са отпраѣиха за Айгосъ; нѣ за де-бра честь, преди да пристигнатъ, мюдюринѣ-тъ отъ този послѣдніятъ градъ са научилъ за тѣзи работа, и ги сринѣува на пѣтѣтъ, отъ дѣто ги върналъ пакъ на Карнабатъ.

И тѣй на Карнабатъ са събраха четири мюдюрѣ за да разгледѣтъ тѣя работа: карна-башкіятъ, сливенскіятъ, айтонскіятъ и ахе-ловскіятъ. Тѣ билѣ бѣха фанахи нѣпопе на че-тири души. Тѣ ги фанаха и исчитѣа; нѣ не-можѣха никакъвъ кабахѣтъ да имъ наѣврѣтъ. Защото тѣ бѣха невѣнѣчи.

Следователно мюдюринѣтъ положи сич-ката си дѣятелностъ за да са намѣрѣтъ тѣзи смѣтителѣ на общенародното спокойствіе. Той испроводи Кѣр-жѣсъ съсъ едно число запѣ-тіета да ги тѣрсятъ. Нѣ до сега тѣхната дѣ-ятелностъ не е показѣла ощи плодѣвитѣ си. Надѣями са чи мюдюринѣтъ който е единъ чѣвѣкъ правѣдѣвъ и честенъ, не ще остави ненаказани тѣзи хайдуци, и чи ще сполучи най-сетѣ да ги излови и да повѣрни неспра-денити нѣща на пѣтницити.

Колкото за пѣтницити къту не можаха да са удовлетворѣтъ на минутата, сѣки отъ тѣхъ си отидѣ за отечеството.

та, сирѣчь правдината която имала населѣніята отъ Шлезвигъ-Холштайнъ за да са учредятъ добръ кѣмъ бѣдността си.

Голѣмиѣтъ дука, наследникъ на руската курона са намира сега въ Копенхагенъ, Неговото вгодяване съсъ дѣщията на царь Христіана са вижда веки рѣшено.

Боятъ въ Америка слѣдува още жакаръ и да са тѣжмиха на едно спогождене.

СЪКАКВИ НЪЩА И НОВИНИ.

— По царска заповѣдь: Хасанъ-бей са наменува чиновникъ въ канцеларіята на Голѣмиѣтъ Везиръ.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благоизволи да даде нишанити отъ първи класъ на орденѣтъ си Османіе на князь Мурата.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благоизволи да подаря на Исманлъ-паша портретѣтъ си нарисованъ съсъ діаманти кѣту придружи този даръ съ единъ царски хатъ. Али-бей първи шамбеларъ на Н. Ц. В. Султанѣтъ, натоваренъ да връжи на Н. В. подкралѣтъ тѣзи нови марки на царскити добрини, трѣгна миналата недѣля за Александриѣ съсъ вапорѣтъ Фензибахри.

— Голѣмиѣтъ съвѣтъ на правосѣдіето рѣши сега скоро чи ози който държи въ кѣщата си повече баруте отъ колкото допущаватъ законити ще са наказува съсъ петнайсетъ години да работи въ терсаната.

— Царското правителство даде заповѣдь да са направятъ кѣщата дѣто изгоряха на Самачъ Веренъ по новіѣтъ редъ кѣту са разширяватъ добръ уличити.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благоизволи да даде своѣтъ си орденъ Меджидіе на слѣдующити молдовлашки чиновници:

Нишанити отъ първи класъ: на председателятъ на съвѣтътъ на министрити, и на напредниѣтъ председателъ.

Нишанити отъ втори класъ: на министърѣтъ на външнити работи; на единъ отъ членовити отъ писалището на апелацията; на министърѣтъ на войната; на министърѣтъ на правосѣдіето; на министърѣтъ на общенародното просвѣщеніе; на генералъ Флореска; на генералъ Ясоваки на Пашина, напреденъ министъръ.

Нишанити отъ трети класъ: на единъ други членъ отъ писалището на апелацията; на управителятъ на берлатското окръжие; на директорѣтъ на телеграфити; на секретаринѣтъ на министърѣтъ на външнити работи; на единъ баніеринъ; на главатарѣтъ на букурешкото запіе; на градоначалникѣтъ, и на управителятъ на Крайова.

Н. Ц. В. Султанѣтъ даде, освѣтъ това, нишанити отъ трети, четврти и пети класъ отъ орденѣтъ си Меджидіе на двайсетъ и осемъ други офицери и чиновници молдовлашки.

— Н. В. Князь Муратъ и фамилиѣта му които посѣтиха миналата недѣля градѣтъ ни, отидоха по ози день за Змирна, Бейрутъ и Яффа.

— Н. П. Жабатъ, извъреденъ посланикъ и пълномощенъ министъръ на Н. Ц. В. на наската царица при Високата Порта, пристигна миналата сѣбота въ столицината ни заедно съсъ фамилиѣта си.

— Споредъ една телеграма Хайдаръ ефенди, министъръ на Високата Порта въ Техеранъ, който са намираши отъ нѣколко врѣме въ Тунисъ съсъ особна мисія, трѣгна тѣзи дине заедно съсъ турската ескадра за Цариградъ.

— Казуваѣтъ чи князѣтъ на Чернагора, който си бѣше струшилъ рѣката отъ едно падаше отъ коняѣтъ, оздравѣлъ сега на скоро.

— Вѣстникъ на Кореспондансъ Жерналъ извѣства че русія, която помагаше на Черна гора съсъ една годишна помощъ, отъ деветъ хиляди дукати, я прикѣснала сега на скоро, защото тѣзи помощъ не са употребявала съобразно съсъ намереніята на посѣтителѣтъ.

— Казуваѣтъ че голѣми приготвеніѣ ставали на Кеатханата за надпржжусканіята на конѣти които ще станатъ идѣщата седмица.

— Миналіѣтъ петѣжъ, подиръ обѣдната молитва, Н. Ц. В. Султанѣтъ ходи на Измитъ съсъ вапорѣтъ Талиѣ. Т. Т. В. В. Кіани-паша, министъръ на финанцити, Исманлъ-паша, председателъ на съвѣтътъ Дарни-шурѣ и много други високи чиновници придружиха Н. Ц. В.

— По царска заповѣдь: Галибъ-паша управителъ на приготвителното училище Идадіе са въскочи на чинъ Ферикъ.

— Миналіѣ вторникъ, когито Н. Ц. В. Султанѣтъ отиваши на францускиѣтъ сарай на Теранія, за да направи една визита на князь Мурата, младити дѣвойки отъ грѣцкото училище на това село са бѣха наредили по край брѣгѣтъ, и на минутата когито царскити канѣкъ приближаваше, тѣ пяха една песень споредъ обстоятелството и фърляха цвѣти върху събата дѣто Н. Ц. В. щепи да излѣзи. Една отъ тѣхъ представи на Н. Ц. В. едно прошеніе относително за училището и което Н. Ц. В. връжи на Голѣмиѣтъ Везиръ.

— Една депеша прѣта миналата недѣля отъ Паринъ, извѣства пристигнуваніето въ този градъ на сирѣ Бюлверъ инглишки посланикъ при Високата Порта.

— Научавами са чи князь Муратъ, презъ стоѣніето си въ столицината ни направилъ визита на Голѣмиѣтъ Везиръ, на министърѣтъ на външнити работи и на председателятъ на голѣмиѣтъ съвѣтъ на правосѣдіето. Килинѣта Мюратъ придружена съсъ дѣщерѣ си, направила пѣжъ една визита на сыругата на Н. П. Килимъ-паша които живѣе на Бебекъ.

— Въ единъ отъ послѣднити си бройни Бузанти съсъ обнародува едно писмо което Н. С. вселенскити патрикъ, александрийскити, антиохійскити и іерусалимскити, архіепископѣтъ отъ свѣти Синаѣ както и архимандритинѣтъ Никосъ, представителъ отъ сѣята гора, отиравали на Н. В. Аали паша, министърѣтъ на външнити работи, на 23 Септември. Подписанити казуваѣтъ помежду другити въ това писмо чи чуждити вѣстници кѣту са направили отзивъ за слуховити спорѣдъ които тѣ бѣле расположены да склонѣтъ за изоставеніето на мѣнастирскити имоти въ Молдо-Влахія и да прѣматъ една заплата за рѣченити имоти, тѣ са намирли задѣжжени да изболѣжатъ формално тѣзи уврѣнія и да обѣжатъ пакъ чи кѣту представителити отъ свѣтити мѣста, тѣ нѣма никога да изостовѣтъ мюлковити за които става дума нити пѣжъ да прѣматъ нѣкаква заплата за тѣхъ.

— Нашити читатели знаятъ чи преди нѣколко врѣме, Агіѣ ефенди, главенъ управителъ на отоманскити пощи са бѣши натоваренъ да управлява и да нареди паралиовната отоманска компания, позната до сега съсъ името Хазне-си-хаси. Нѣ са научавами сега чи са рѣшило цѣто да земи името Феванди-Османіе които имала сега за сега двайсетъ пироксафи а чи това число щѣло да са умножава постепенно.

— Научавами са чи по причина на мързеливостѣтъ, директорѣтъ на отоманското училище

въ Паринъ извадилъ нѣколко ученици. Нѣкои отъ тѣхъ са туриха въ аскерѣтъ да слугуваѣтъ. Това е една мѣдра мѣрка за да даде куражъ на ученицити да прилѣжватъ по-добѣвъ кѣмъ наукити а нѣ да станатъ хулуусъ.

— Четирѣ млади Турчѣта които свършиха наукити си въ воинското училище на Паринъ, пристигнали тѣзи дине въ градѣтъ ни.

— Една жена Туркиня отъ Стаматія, родила по миналата недѣля тамамъ четирѣ дѣца. По злощастіе тѣзи дѣца не живѣли освѣтъ едниѣ сахатъ.

— Пишатъ отъ Пловдивъ чи по причина на многото дѣждовежко то ударилъ по тѣзи страни жетвата на памукѣтъ не можѣла да стани добръ.

— Казуваѣтъ чи работити за направата на желѣзницѣтъ пакъ помежду Русѣ и Варна са тласнали съсъ дѣтливостъ. Ако слѣдуваѣтъ съ тѣхъ работити хората са надѣватъ цѣто въ двѣ години вѣтрѣ да са искара този пѣжъ.

— Н. Ц. В. благоизволи да хѣрижи на аскерѣтъ си сичкити си лѣзи въ Скутари.

— Миналата недѣля Аариф-бей, драгоманъ на императорскити Диванъ ходи та чистити отъ страна на Високата Порта доброто стигнување на новіѣтъ посланикъ на испанската царица,

— Миналата сѣбота, вселенскити патрикъ ходи при Н. В. Аали-паша, министърѣтъ на външнити работи.

— Казуваѣтъ чи турската царица родила тѣзи дине едно царче.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благоизволи да даде нишанѣтъ междидіе отъ втори класъ на Г-на Агрипоуло напреденъ първи драгоманъ на руското посолство.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благоизволи да даде нишанѣтъ отъ трети класъ на Н. П. Джавитъ паша, управителъ на Херцеговина.

— Пишатъ отъ Букурешъ чи по причина на обнародуваніето на законити които дозволѣватъ на сѣки го да си има мюлковити, селенити отиравали благодарителни писма на князь Буза.

— Въ послѣдніѣтъ брой стана слѣдующата типографическа погрѣшка: намѣсто Мѣсяцъ словъ за 1864, година, трѣбува да са четѣ Мѣсяцъсловъ за 1865 година.

— Отъ много врѣме на насамъ са мѣтеше нѣщо изъ кошѣтата на Балкапанъ; нѣ арѣжъ тѣзи нѣдѣля това нѣщо са измѣти. Народнити ни владыци, които царското правителство бѣши испредвило на заточеніе, ще си додѣтъ сега скоро въ Цариградъ. Казуваѣтъ чи едно ираде излязло което ги упрощава.

Тѣзи новина, която нѣ и по многото отъ нашити съотечественици не вѣрвахми да стани дѣйствителна, безъ съчувствіето на грѣцката патриаршіѣ, изправи едно сладко впечатленіе помежду нашити тукашни съ съотечественици.

Това сладко впечатленіе, нѣ го забѣлявахми отъ това чи кѣту ходиха нѣкой писарѣта отъ Балкапанъ да събиратъ спомоществованія за масрафити на тѣхното дохожданіе въ столицината, сѣкой отъ нашити Българи извади та дади колкото му идѣши отъ рѣцѣ. Това не е ли едно доказателство на тѣхнати дѣлоба прѣданностъ?

Въпросѣтъ който бѣши угасналъ въ сичкити сѣрца трѣбува сега да са поразвалъ.

Нѣ нѣка са спрѣмъ. Дохожданіето на заточенити ни владыци има своити тайни,